

TEMPORADA 22/23

Epíleg

*Del llat. *epilōgus*, i aquest,
del gr. ἐπίλογος epílogos.*

*m. [LC] [FLL] Recapitulació,
conclusió, d'un discurs,
d'una obra dramàtica, d'un llibre.*

Institut d'Estudis Catalans
Diccionari de la llengua catalana
2a edició, 2007

lliure

Compartim el tercer *Epíleg* per celebrar, recordar i reflexionar amb la nostra societat les emocions que han despertat totes les històries que hem volgut explicar durant la Temporada 22/23. S'hi han sumat, però, símptomes reals d'esgotament mundial. Potser ja ens hem acostumat a viure en el col·lapse, només el temps ens dirà fins a quin punt vam tornar a ser uns bojos que somiàvem amb històries mentre el món s'enfonsava en la inflació, una sequera històrica i el joc amb la intel·ligència artificial. Aquesta temporada passada hem volgut, però, posar al centre d'aquest canvi de la nostra condició humana ni més ni menys que la imaginació. Obrir-li els nostres espais, compartir-la i fer brotar les emocions. I crec que així ha estat. Sense la imaginació seríem incapços de trobar un bri d'esperança. És la imaginació qui ens porta a la creació. Perquè, passi el que passi, la solució només vindrà arran d'un acte creatiu. I la bona notícia és que ens hem enfortit imaginant plegats. Molta gent ha volgut omplir de nou el Lliure en la seva programació diversa. El Lliure ha renovat la pell i els espectadors han respot. Els d'abans i els de demà s'uneixen en aquest teatre que actua en present. El públic s'ha entregat a l'experiència de les històries que, explicades com només el Lliure sap explicar-les, han arribat a la profunditat necessària per fer-los sentir part d'una comunitat, part del Lliure. Algunes històries segur que ens han arribat més que d'altres, però aquesta temporada totes ens han transformat.

La programació del Lliure ha estat capdavantera buscant l'excel·lència de les propostes internacionals, nacionals i experimentals. Hem construït amb fets el teatre que creiem que mereix la ciutat i hem gaudit dels errors per continuar eixamplant els marges culturals, educatius i socials. En definitiva, hem estat teatre públic.

Juan Carlos Martel Bayod
Director de la Fundació Teatre Lliure
– Teatre Públic de Barcelona

SETEMBRE

29
Fàtima
text i direcció Jordi Prat i Coll

El reclutament parcial provoca l'exode de 260.000 russos en edat militar.

El president Pere Aragonès destitueix Jordi Puigneró de la vicepresidència de la Generalitat de Catalunya.

30
Moscou formalitza l'annexió dels territoris ocupats d'Ucraïna.

La inflació a l'Eurozona arriba al 10% per la crisi energètica.

OCTUBRE

1
Mor l'escriptor i periodista de ràdio i televisió Àngel Casas.

2
Iran Human Rights estima que les protestes per la mort de Jina Mahsa Amini han causat ja 130 morts i 1.500 detencions.

3
El govern de Liz Truss fa marxa enrere en les mesures econòmiques anunciatades per calmar els mercats i frenar la caiguda de la lliura esterlina.

Comencen les obres de reforma de La Rambla de Barcelona.

Svante Pääbo, expert en paleogenòmica, guanya el premi Nobel de Medicina.

5
El Liceu estrena l'òpera comunitària *La gata perduda* amb representants de les 40 nacionalitats que conviven al Raval.

6
La novel·lista francesa Annie Ernaux guanya el Nobel de Literatura.

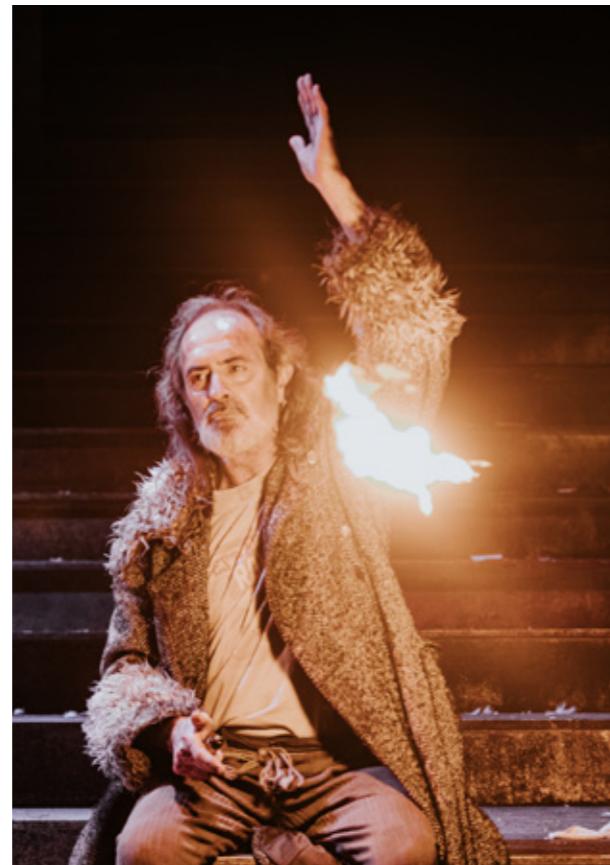
7
La militància de JuntsxCat vota a favor d'abandonar el govern de coalició amb ERC.

El Nobel de la Pau premia activistes prodemocràcia de Bielorússia, Rússia i Ucraïna.

L'espectacle narra una realitat crua però amb tints poètics i onírics...

Jordi Prat i Coll – *Fàtima*

L'obra és molt dura. Almenys per a mi. He convíscut amb un narcòpis durant més d'un any i trobar-te gent a l'entrada de la finca amb l'agulla clavada al braç no s'oblida fàcilment. Però això no deixa de ser una imatge, una anècdota. El que ens ha de preocupar com a societat és aquesta expansió de l'ús quotidià de les drogues, de tot tipus. Aquesta insatisfacció, aquesta manca d'autoestima, aquestes pors que ens fan anar a la recerca, no de nosaltres mateixos i trobar una calma en això, sinó tot el contrari, a evocar el desfici i alliberar-nos de nosaltres a través d'aquestes substàncies o activitats frenètiques. Darrera de cada Gat, de cada Gavina, de cada Fàtima... hi ha una persona. I això és el que he volgut reflectir. Què hi passa en un cervell adulterat? Què hi passa emocionalment? Què li passa a un cervell normal ple de soledat? Què li passa a un cervell amb alguna anomalia mental al marge de medicaments o afins? En essència: qui som?

© Silvia Poch

© Silvia Poch

© Silvia Poch

8

Se'ns moren les plantes
creació Xesca Salvà i Marc Villanueva Mir

Rússia ataca Kíiv i altres ciutats ucraïneses amb desenes de míssils en resposta a l'explosió del pont de Crimea.

Carlos Lesmes, president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial, dimiteix davant la manca d'acord entre el PP i el PSOE per renovar els dos organismes.

© Xesca Salvà

9

El Nobel d'Economia premia els estudis sobre crisis financeres.

La NASA confirma que l'impacte de la sonda DART el 27 de setembre va aconseguir desviar l'òrbita de l'asteroide Dimorphos amb èxit.

Inauguració de la III edició de la Biennal de Pensament.

10

11

Sun & Sea
llibret Vaiva Grainyté direcció Rugilė Barzdžiukaitė direcció musical Lina Lapelytė

12

13

El comitè que investiga l'assalt al Capitoli cita a declarar Donald Trump.

Dues activistes del clima llancen una llauna de sopa de tomàquet al quadre *Els gira-sols* de Van Gogh a la National Gallery de Londres.

14

La taula:
Terrats en cultura & +Biennal
amb Isaias Fanlo

15

18

Inauguració de la Fira del Llibre de Frankfurt amb Espanya de país convidat.

Liz Truss dimiteix de Primera ministra de la Gran Bretanya només 45 dies després d'accedir al càrec.

En el vostre procés creatiu viu us podeu sentir d'alguna manera identificats amb la naturalesa de les espores?

Xesca Salvà i Marc Villanueva Mir – Se'ns moren les plantes

Les espores es mouen pertot arreu i són imprevisibles. Ja sigui transformant el vestíbul de l'Espai Lliure en un mercat d'intercanvi de cromos, perseguint paramecis amb la lent d'un microscopi o aprenent a veure les plantes de Montjuïc com a alienígenes, hem estat explorant quines poden ser les performativitats d'aquestes llavors que s'estenen de forma invisible pertot arreu. I ho hem fet col·laborant amb diferents col·lectius, obrint noves mirades i dialogant amb públics molt diversos, sempre explorant la idea que tant als marges de la vida com als del teatre hi ha moltes coses per descobrir.

BIENNAL DE PENSAMENT Com ha anat evolucionant La taula?

Isaias Fanlo – La taula

Penso que aquesta temporada *La taula* ha completat un cicle al Teatre Lliure. Vam començar a fer aquesta mena de debat performatiu per a la Biennal de Pensament de l'any 2020, i l'hem anat fent de manera intermitent fins a la Biennal d'en-guany. Personalment, ha estat un honor veure com *La taula* ha anat evolucionant en les seves diferents iteracions –de la mascareta obligatòria i la distància social a la participació més orgànica. Però el que més m'ha agradat, en aquesta nova tongada, ha estat muntar una sessió centrada en la gent més jove. Quin plaer cedir espai i micròfon a adolescents amb ganys d'aportar idees! *La taula* ha estat més dinàmica o productiva que mai, i ha estat magnífic poder-ne ser testimoni.

© Silvia Poch

Per què vau triar una platja per situar la performance?

Rugilė Barzdžiukaitė, Vaiva Grainyté i Lina Lapelytė – Sun & Sea

L. L.: Buscàvem una situació que permetés fer conviure diferents individus, un lloc on reflectir la societat. La platja és el lloc on tothom es torna igual sota el sol. Els banyadors unifiquen les persones –s'exposen al cos planetari que cura i al mateix temps és perillós... A la platja, la gent es barreja, pots conèixer generacions, qualitats, menes de cossos, identitats culturals i de gènere diferents. *Sun & Sea* és un lloc on també es poden trobar els

pensaments d'aquestes personalitats diferents. Volíem tenir una veu col·lectiva: un cor que s'expressés amb actituds i pensaments diferents, però unit pel lloc i pel temps.

R. B.: La platja és un lloc extremadament calent, de manera que s'adiu amb el tema del canvi climàtic. D'una banda, és un lloc per divertir-se. De l'altra, la platja és alhora un desert i una inundació potencials, que no paren d'expandir-se globalment.

21

La política ultradretana Giorgia Meloni jura el càrec de Primera ministra d'Itàlia.

BCN Dibuixa:
Quatre braços i dues cames
amb Raquel Tomàs

La catalana Irene Muzás Calpe rep a la Universitat de Potsdam l'ordenació rabínic i es converteix en la primera rabí de l'Estat espanyol.

Xi Jinping referma el seu poder amb un tercer mandat el càrec de secretari general del Partit Comunista xinès.

23

Rishi Sunak, escollit nou líder del Partit Conservador britànic i nou Primer ministre.

Inauguració a Barcelona del I Congrés Internacional d'Espectadors de Teatre.

30è aniversari del Teatre Tantarantana.

Escola de pensament: Narrar
amb Borja Bagunyà

L'Anuari de la SGAE del 2021 constata una caiguda del 40% del públic de teatres, auditoris i cinemes respecte de les xifres d'assistència anteriors a la pandèmia.

26

40è aniversari de la victòria per majoria absoluta del PSOE a les eleccions generals espanyoles del 1982.

El dramaturg Juan Mayorga rep a Oviedo el premi Princesa d'Astúries de les Lletres.

Pallassos a la plaça: Ara o mai!
Cia. The Silly Family

Luiz Inácio Lula torna a la presidència del Brasil en un freqüent molt ajustat amb Jair Bolsonaro.

28

La caixa del Lliure:
Un tros de pa
cia. Les Pinyes

Luis Landero,
Premio Nacional de las Letras EspaÑolas.

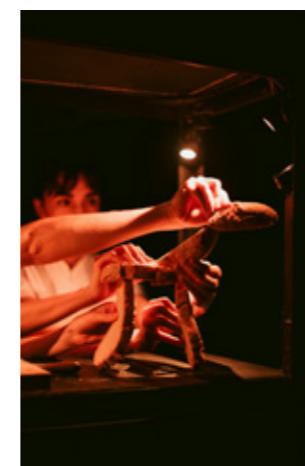
7

Accediu a la proposta sonora sobre l'Escola de pensament creada per Joan Solé

© Silvia Poch

© Silvia Poch

© Silvia Poch

Vosaltres que heu treballat amb LA CAIXA DEL LLIURE, com a proposta educativa escolar i com a escenari artístic, quin creieu que és el màxim potencial de LA CAIXA en aquest dos sentits?

Cia. Les Pinyes – Un tros de pa

LA CAIXA té molt a oferir en molts aspectes. El potencial que hem trobat a l'aula amb els infants és precisament aquesta barreja entre l'educació i l'art. D'una manera totalment pràctica i intuïtiva, els convidem a entrar al món del teatre i la creació, i sense pensar-s'ho massa se senten lliures per experimentar. Descobreixen el poder de dirigir l'escena, transformar l'espai, manipular objectes, fer aparicions, les possibilitats de la llum, interpretar personatges, creen diàlegs... en definitiva, juguen i aprenen d'una manera molt diferent, que els estimula i els fa involucrar-se del tot amb el que fan.

LA CAIXA és un element molt versàtil i interessant, ja que per la seva forma, tal com està pensada i construïda (desmontable, dibuixable...), la pots imaginar i utilitzar de moltes maneres. Nosaltres, a l'hora de crear *Un tros de pa*, hem seguit les mateixes dinàmiques que els nens a l'aula: hem jugat, hem provat i hem gaudit.

Aquesta CAIXA ens ho posa ben fàcil, perquè així entenem i fem nosaltres el teatre: construint i destruint, arriscant i experimentant i, sobretot, jugant amb amigues.

9 L'Institut de Recerca Biomèdica de Barcelona publica a *Nature* el seu descobriment de les cèl·lules invisibles cancerígenes que comencen la metàstasi.

Meta anuncia l'acomiadament d'11.000 treballadors, el 13 % de la seva plantilla.

10 **Concurso de malos talentos**
creació
José y sus Hermanas

La nord-americana Cisco Systems anuncia que instal·la a Barcelona el seu primer centre europeu de disseny de xips.

11 L'exèrcit rus es retira de la ciutat de Kherson, l'única capital conquerida des de l'inici de la guerra amb Ucraïna.

Crypto FTX demana la suspensió de pagaments i obre una greu crisi de fiabilitat i cotització en el món de les criptomonedes.

14 **La caixa del Lliure:**
The Watching Machine / La caixa màgica
de Macarena Recuerda Shepherd

15 La Terra arriba als 8.000 milions d'habitants.

Voleu aconseguir que més gent jove vagi al teatre. Com connecteu amb aquest públic?

José y sus Hermanas – Concurso de malos talentos

El juliol del 2022 vam realitzar un taller - *work in progress* amb adolescents al CCCB, en el marc del Festival Grec de Barcelona, en el qual vam poder comprovar que la gent més jove té ganes d'anar a teatre, té ganes de veure un teatre que apel·li a les seves realitats, i creiem que *Concurso de malos talentos* pot ser una bona oportunitat perquè passi això.

© Silvia Poch

© Silvia Poch

© Alexia Bombaci

L'espectacle *The Watching Machine* fa tenir al públic una mirada més conscient del que veu. En aquest sentit, has notat diferències entre la recepció per part del públic adult i l'infantil?

Macarena Recuerda Shepherd – The Watching Machine

Els públics són un enigma, cadascú rep el treball d'una manera diferent, fins i tot una mateixa persona si ha llegit o no el programa, només aquest detall ja pot fer canviar l'experiència.

El que he descobert en aquesta extensa gira amb diverses edats, contextos i espais és que els més petits no veuen el truc tot i ensenyar-lo. No entenen que el meu tercer braç és un reflex al mirall, aquell mirall que he ensenyat i m'he posat a la vista de tots. Per a ells és màgia, és il·lusió, segurament perquè la fantasia els sembla millor que la realitat. D'aquesta mena de personnes, gent que es deixa portar per la màgia, n'he trobades de totes les edats.

Penso que és important que des de ben petits vegin treballs escènics que es construeixen amb altres línies d'investigació. És important que puguin tenir un coneixement més ampli de les coses i, per tant, més obertura de ment. D'altres maneres de mirar, d'això va la meva peça. Però és clar, això no vol dir que els hagi d'agradar!

18

Yerma
de Federico García Lorca
direcció Juan Carlos Martel Bayod
espai escènic Frederic Amat

Suècia troba restes d'explosius i confirma el sabotatge del gasoducte Nord Stream.

20

Un fons de “pèrdues i danys” pels estralls de la crisi climàtica, principal acord de la conferència pel clima celebrada a Egipte.

Inauguració del Mundial de futbol de Qatar.

21

L'executiu espanyol i la banca pacten mesures per alleujar les hipoteques de les llars més vulnerables.

22

Mor el cantautor cubà Pablo Milanés.

© Sílvia Poch

© Sílvia Poch

24

Lliurament dels II Premis UB-Teatre Lliure Pálpito. Metodologia de lo invisible de Marta Pazos

La majoria del Congrés aprova els terços pressupostos generals de l'Estat.

Mor l'escriptor i assagista alemany H. M. Enzensberger.

29

Escola de pensament: Col·lecciónar amb Shaday Larios

L'Istitut Internacional per la Democràcia (IDEA) constata en el seu últim estudi el retrocés de les democràcies i autocràcies més repressives.

El senat dels EUA blinda per llei el matrimoni homosexual.

30

© Silvia Poch

Com ha estat el procés de preparació? (assaigs, etc.)

Maria Hervás – Yerma

Encara hi estic immersa. Jo dic que soc *Lorcahòlica* perquè no paro de llegir sobre ell, sobre la seva figura, la seva rialla, els seus ulls, les seves mans... Crec que estic enamorada del Federico, gairebé com qui té una religió o un guru. En els assajos, intento endinsar-me en aquest oceà infinit que és la seva proposta de mirada al món per contagiar-me de la seva febre, per embriagar-me de la seva passió. Hi ajuda la biblioteca lorquiana que Martel ha posat a la nostra disposició. La companyia és l'agrupació d'éssers més adorables que he vist en molt de temps. Tots estan carregats d'ideologia, de fervor creatiu, de ràbia, de bellesa. Aprenc cada dia només de mirar-los. Juan Carlos Martel està revolucionant la idiosincràsia de “la sala d'assaig” amb una tasca a favor de la horitzontalitat, del diàleg transversal, de la llibertat d'expressió REAL. Sento que soc un ésser humà millor quan surto d'assajar.

2	<i>Constelació gràfica:</i> el CCCB inaugura una exposició dedicada al còmic d'autors joves d'avantguarda.
5	El Consell d'Europa amonesta Espanya pel bloqueig del poder judicial.
6	<i>The Guardian</i> destaca <i>Canto jo i la muntanya balla</i> entre els millors llibres de ficció publicats el 2022 a la Gran Bretanya.
7	Curva España dramatúrgia i direcció Xron Chévere
8	L'Iran executa a Mohsen Shekari, de 23 anys, el primer dels 14 condemnats a mort per les protestes ciutadanes en contra del regim teocràtic.
15	Aprovada la reforma de la Llei de l'avortament al Congrés.
17	El consum mundial de carbó marca un nou rècord per la crisi energètica.
19	El congrés dels EUA demana imputar Donald Trump per insurrecció. Segons l'INE, el 2021 el suïcidi entre menors de 15 anys va créixer un 57%. Els usuaris de Twitter voten a favor de la renúncia d'Elon Musk.
20	Escola de pensament: <i>Catarina e la beleza de matar fascistas</i> Testimoniar amb Paula Bonet
21	Obre al carrer Ample de Barcelona el nou espai expositiu Palau Martorell.

Per què us vau interessar per la història de José Fernández-España?

Xose Ron – Curva España

En realitat, ens intereseem per la llegenda de la Curva España, que la gent continua explicant a la comarca de Verín (Ourense) gairebé cent anys després que un enginyer es matés en un revolt de l'antiga carretera Vigo-Villacastín. Arribem a la història per casualitat, com s'explica a l'obra mateix. Va ser en un moment que iniciàvem un nou projecte i la història encaixava en els nostres paràmetres de recerca: és una història que forma part de la memòria col·lectiva d'una petita comunitat, s'hi barregen fets reals amb fets afegits que la converteixen en una mena de llegenda... Només d'estirar-ne alguns fils vam anar descobrint altres implicacions que afegien interès a la història. La llegenda era una resposta popular a la fallida construcció de la xarxa ferroviària espanyola i ens permetia establir un paral·lelisme amb la fallida construcció de la nació espanyola. Això ens servia per portar aquella història fins al nostre present, impactat per la polarització política i el ressorgiment d'un discurs d'odi que imposa una visió unilateral de la unitat d'Espanya, com si no hi hagués altres opcions per pensar aquest país. Explicar en un escenari la llegenda de la mort d'un enginyer que de cognom es deia España és una forma molt nostra d'intervenir el debat intoxcat sobre la intocable unitat de la pàtria.

© Chévere

© Filipe Ferreira

Què és Catarina?

Tiago Rodrigues – *Catarina e a beleza de matar fascistas*

Aquesta obra es va convertir en un fenomen de debat, fins i tot abans d'estrenar. També ha generat polèmica en altres països, sobretot a Itàlia, on el partit d'extrema dreta Fratelli d'Italia va demanar a l'Assemblea Nacional que prohibís la peça quan es va presentar a Roma. Totes aquestes polèmiques parteixen del títol, diuen que és una obra que glorifica la violència mentre que, al contrari, crec que és una obra més aviat pacifista i que planteja la qüestió de la violència; que planteja el dilema dels demòcrates, la paradoxa de tolerància. Aquesta ha estat la gran pregunta des de fa dècades: hem de ser intolerants amb els intolerants o hem de fer el joc de la democràcia fins al final, sent tolerants fins i tot amb els intolerants, assumint el risc gairebé segur que la derrotin i perdre la democràcia? És una obra que planteja aquesta problemàtica, que qüestiona i alhora explica una història completament fictícia, la història del fracàs de la democràcia. Penso que si soc prou pessimista a l'escenari potser podré mantenir el meu optimisme al carrer.

(fragment d'una entrevista a Tiago Rodrigues realitzada per Christine Roses i publicada el 29 d'agost del 2022 al bloc de la Saison France – Portugal 2022)

22

23

25

28

29

30

31

5

8

17

El Congrés aprova la nova Llei Trans d'autodeterminació de gènere.

L'Ajuntament aprova els pressupostos per al 2023 amb una xifra récord de 3.400 milions d'euros.

Joan Manuel Serrat s'acomada dels escenaris amb un últim concert al Palau Sant Jordi.

Es presenta la fundació Barcelona Music Lab que vol convertir la ciutat en capital i centre d'innovació de noves tendències de tecnologia i música.

27
El Govern de l'Estat amplia la cistella d'aliments considerats bàsics amb IVA reduït del 4 %.

La voluntad de creer
text i direcció Pablo Messiez a partir d'*'Ordet'* de Kaj Munk

Mor Arata Isozaki, l'arquitecte japonès autor del Palau Sant Jordi.

Hedda Gabler
dramatúrgia i direcció Àlex Rigola a partir del text de Henrik Ibsen
'Heartbreak Hotel'

Mor Pelé, el mític futbolista brasiler.

Mor Vivienne Westwood, la modista del punk.

Mor el papa emèrit Benet XVI.

Reobre la sala de ball La Paloma després de 16 anys de tancament.

La inflació baixa al desembre a un mínim anual del 5,8 %, però amb els aliments a l'alça amb un 15,3 %.

Arrels Fundació va atendre el 2022 gairebé 1.000 persones que viuen al carrer, un 8 % més que el 2021.

Gemma Ventura Farré guanya el Premi Josep Pla amb la seva primera novel·la *'La llei de l'hivern'*.

Partidaris radicals de Jair Bolsonaro assalten a Brasília les seus del poder legislatiu, executiu i judicial demandant l'enderrocament del president Lula Da Silva.

Escola de pensament: Ficcionar
amb Joan Yago

Manuel Borja-Villel renuncia a la reelecció per dirigir el Museu Reina Sofia.

© Laia Nogueras

© Laia Nogueras

Per què planteges ara parlar de la fe?

Pablo Messiez – *La voluntad de creer*

Els temes de les obres apareixen com impulsos. Per exemple, ara estic treballant en els gestos i tampoc et sabria dir el perquè. Prenen distància, veig que tots dos temes (la fe i els gestos) són eminentment teatrals, i és aquí on puc trobar un motiu. Cada cop m'interessa més vetllar perquè les obres que faig aconsegueixin el màxim de significat al teatre. Que no puguin acabar d'explicar-se, que el focus no es posi en la història (com en les obres literàries), sinó en l'experiència d'allò que passa durant la trobada, en l'experiència concreta d'aquell dia.

© Silvia Poch

Quin repte interpretatiu t'has trobat amb aquest muntatge?

Nausicaa Bonnín – *Hedda Gabler*

El gran repte és com expliquem *Hedda Gabler* ara, al 2022. I més en una proposta tan desfullada com la de l'Àlex. És un repte interpretatiu versus dramatúrgic. Hi ha pocs personatges femenins tan importants com aquest en la història del teatre. Hi ha un repte extern, també: jo mateixa dient-me "estàs fent *Hedda Gabler*". Però des de dins, és una obra que s'explica des de la mirada dels altres i no només des del personatge principal.

© Silvia Poch

Ficcions i futur: la imaginació per transformar la realitat

per Mónica Rikić
artista electrònica

Mentre l'ideal d'una veritat absoluta implica un rerefons de violència, la ficció sorgeix com un espai on poden desenvolupar-se la diversitat, l'experimentació i el consens. No obstant això, la recerca humana de la veritat està impulsada per una il·lusió: el futur. El futur no és més que una ficció cultural simbòlica, en la qual projectem tant els nostres desitjos i expectatives com les nostres pitjors pors i temors.

La nostra pròpia consciència es defineix en funció de la nostra projecció de ser en aquest futur imaginari i de la capacitat d'affirmar haver estat en el passat. El flux del temps és l'essència del present en constant evolució unidireccional, que converteix el futur en present per esdevenir passat. És una ficció, simplement un joc. Però no per això és inconseqüent. A través d'aquesta repetició, que no és un simple bucle mecànic sinó una espiral, podem reflexionar per adquirir una comprensió més profunda de l'experiència personal i del món que ens envolta. D'aquesta experiència, el jugador n'obté el sentit de la pròpia existència. El sentit, per tant, no és un principi ni un origen, sinó un producte. No es tracta de descobrir-lo, restaurar-lo o reemplaçar-lo, sinó de generar-lo mitjançant potències i possibilitats.

En aquest moment històric de reptes emergents, el temps s'organitza al voltant de la incertesa. S'ha tornat elàstic, líquid, complementari dels ritmes dictats per la màquina automatitzada. En aquest escenari, el cibertemps esdevé una pertorbació en l'ordre seqüencial de l'accio i del pensament. És un col·lapse que dona lloc a l'abolició del futur mitjançant la imposició de l'etern present atomitzat. El nostre temps ja no creu en la possibilitat del futur. És un final en gerundi. Un morir infinit. Un sentiment constant que tot canvia per continuar igual.

Sense ficcions no hi ha possibilitats. Amb elles, s'esvaeixen les potències per transformar el present, expandir horitzons i construir un futur comú alternatiu i desitjable. El joc imaginatiu de la ficció, en totes les seves expressions, ens permet crear espais de reflexió col·lectiva i transversal dels quals experimentar el coneixement en comú. Un lloc on poder compartir les nostres angoixes i incerteses, on ser vulnerables sense tenir por de les conseqüències, ja que no ens faran més dèbils sinó que ens transformaran i ens traslladaran a nous estats de consciència. La ficció és una forma única d'abordar els problemes actuals que ens preoculen profundament i inevitablement, però que són intractables per l'argumentació racional o la verificació empírica. Ara més que mai, necessitem la imaginació per recuperar el desig de viure a través de la cura mútua i l'atenció a la vida i, amb això, la capacitat d'una projecció utòpica de l'avenir: el futur.

klassikatharsis

OBSERVACIÓ · ESCOLTA · RECONEIXEMENT · JUDICI

Happiness
idea Dries Verhoeven

Tête-à-tête
instal·lació/*performance*
de Stéphane
Gladyszewski

Barcelona acull la cimera
hispano-francesa.

Vaga nacional a França
contra la reforma de
les pensions.

Marques la diferència entre la felicitat artificial i la felicitat orgànica a través de les drogues (il·legals o no)?

Dries Verhoeven – *Happiness*

No, jo no. A la robot, no li molesten l'ètica ni el biaix: ella simplement explica com podríem utilitzar determinades substàncies i per a què. La robot parla de l'efecte neurològic de les substàncies, sense tenir-ne en compte l'origen o l'estatus social. És una manera perquè l'espectador pugui considerar la hipocresia amb què tractem les drogues: algunes substàncies amb efectes perjudicials per al nostre cos (com l'alcohol) són legals, mentre que les substàncies amb un perill molt més suau (com la quetamina) poden comptar amb la sospita social.

© Silvia Poch

Darrere d'aquest projecte s'expressa el desig, molt primitiu, de convertir-se en algú altre?

Stéphane Gladyszewski – *Tête-à-tête*

Inicialment sí. En la gènesi del projecte, vaig treballar en el desenvolupament de la màscara amb un amic retratista amb aquesta idea, la de crear-me una altra personalitat. En anar depurant la idea, el primer tema al voltant del qual vaig començar a crear va ser la trobada. "Convertir-se en un altre" va evolucionar cap a "fer-se l'un amb l'altre". I el treball va continuar al voltant d'aquest element. La mirada intercanviada de dues persones es va imposar com a pauta directiva. I en lloc de buscar convertir-se en una altra persona, ha esdevingut més aviat la recerca íntima de la consciència/presència, amb el desig primer de reconèixer-nos en la nostra humanitat comuna.

© Dominique Malaterre

© Dominique Malaterre

Domestic Violence
idea i direcció
Markus Öhrn

Alcarràs, millor pel·lícula
dels
XV Premis Gaudí;
Pol López i Vicky
Luengo, millors
intèrprets per *Suro*.

Mor el cineasta
i director de teatre
Agustí Villaronga.

© Nurith Wagner-Strauss / Wiener Festwochen

© Nurith Wagner-Strauss / Wiener Festwochen

Com ha evolucionat el procés de recerca d'aquesta *performance* al llarg del temps?

Markus Öhrn – *Domestic Violence*

De fet vaig mirar molts casos judicials i, comptant amb l'experiència d'un membre de la meva família, vaig començar a adonar-me que, en el fons, pràcticament es repeteix el mateix patró en tots els casos. Crec que és important que la gent ho entengui quan vegi el meu treball. És provocador, d'una manera o d'una altra, però ha estat pensat a fons. No només t'estic llançant merda, com si res. [...] Per a mi va ser molt important fer una peça en què la violència no fos al nucli. A *Domestic Violence*, l'acumulació de la violència és el més important, per a mi. Parlant amb les víctimes, et diuen que la violència en si mateixa pot ser viscuda com un alleujament després d'un cúmul de tensió. Un cop s'ha produït, en desapareix l'amenaça. Aquest terror psicològic és, la major part de les vegades, la pitjor part del problema. Després de la pallissa saps que s'acabarà. I després l'agressor es converteix en víctima, perquè ha perdut el control i et dona el control per un segon. Finalment, els intèrprets, Janet Rothe i Jakob Öhrman, també aporten a l'obra la seva pròpia experiència del tema, ja que tots dos són experts en aquesta mena de relacions, com ho som tots.

(entrevista a Markus Öhrn per Erika Sprey i Tessel Holsbergen del Kaaitheater)

Microsoft preveu inversions de 10.000 milions de dòlars per desenvolupar amb OpenAI el ChatGPT.

The Hole & Corner Travel Agency
creació i direcció
Marga Socias

© Sílvia Poch

La Plaza
dramatúrgia i direcció
Tanya Beyeler
i Pablo Gisbert
El Conde de Torrefiel

Mor Xavier Rubert de Ventós, filòsof i fundador del Col·legi de Filosofia.

RAW
creació i direcció
Laia Fabre
i Thomas Kasebacher
notfoundyet

The Hole & Corner Travel Agency proposa narratives alternatives per a edificis sovint emblemàtics o equipaments culturals. Cal que ens reinventem constantment?

Marga Socias – The Hole & Corner Travel Agency

Som en un moment en què és difícil valorar què és real i què no. No atribueixo aquest desconcert a una herència de la vida en pandèmia, suposo que és la suma de moltes coses i, sobretot, de l'esbojarrada propulsió de la vida moderna. No has acabat de canviar de pell i ja l'estàs tornant a canviar. Estem experimentant un temps de transformació sense precedents: organitzacions, empreses, individus i fins i tot governs es reinventen per sobreviure. A mi no m'agrada sentir que m'he de reinventar per sobreviure; si em reinvento per sobreviure és una reinvençió d'urgència i per un motiu econòmic o d'inclusió en la societat. Però més enllà d'això, si que m'agrada reinventar-me per la salut de la meva ànima. I molt, viure sis vides i poder ser d'altres o descobrir d'altres dins meu. En aquest sentit, sento que sí, que cal que ens reinventem i que, abans de reinventar-nos, ens hem d'aturar a mirar-nos per veure quines són les extensions de nosaltres que poden florir i fer-nos millors.

© Bruno Simao

La Plaza pivota entre el teatre i la instal·lació... quin efecte vol aconseguir?

El Conde de Torrefiel – La Plaza

El nostre treball sempre busca jugar amb la convenció teatral i eixamplar-ne les fronteres, investigar els límits del mitjà teatral i el seu llenguatge per actualitzar-lo i enriquir les formes del fet teatral. Intentem articular el discurs estètic i conceptual contemporani a l'època que vivim.

© Bruno Simao

Què vol expressar/reivindicar la vostra proposta?

Thomas Kasebacher – RAW

RAW és una mena de *happening*, en el sentit històric i cultural més antic, una cosa que només passa una vegada d'aquesta manera i és única, molt lligada al moment. I només tens aquesta ocasió per formar-ne part.

1	L'SMI s'apuja fins als 1.080 Euros.
3	Mor el modista Paco Rabanne.
5	Mor l'escriptor Josep Maria Espinàs.
6	Presentació de l'Arxiu Lliure
8	La mascareta deixa de ser obligatòria al transport públic.
10	Mor el cineasta Carlos Saura.
11	Premis Goya: As bestas, de Rodrigo Sorogoyen, millor pel·lícula.
15	RAVE un espectacle de Sílvia Delagneau
21	Escola de pensament: Imaginar amb Marcos Morau Inauguració de la III edició de la Biennal Ciutat i Ciència.

Quins significats té la cova?

Sílvia Delagneau – RAVE

Les coves van ser aixoplucs indispensables que van ajudar les nostres avantpassades a sobreviure a tota mena de perills, però alhora, durant milers d'anys, ens han empès a moure'ns en la foscor i a confrontar-nos als ecos, tant del passat com del futur. La cova és una porta a tota mena de mons nous i aventures, com també ho són les caixes negres dels teatres.

© Silvia Poch

© Silvia Poch

© Silvia Poch

FEBRER

22

Tots eren fills meus
d'Arthur Miller
direcció David Selvas

El Consorci de la Zona Franca adjudica els antics terrenys de la Nissan al grup logístic australià Goodman.

24

Un any de l'inici de la guerra d'Ucraïna.

26

Moren 180 persones, la majoria provinents de l'Afganistan, l'Iran i el Pakistan, en un naufragi prop de Crotona (Calàbria).

28

Es fa pública la declaració de Robert Murdoch reconeixent que la Fox va mentir en recolzar l'acusació de frau de les eleccions presidencials de Donald Trump.

MARÇ

1

Els aliments s'apugen el 16,6 % al febrer, el seu màxim històric, mentre la inflació es conté.

2

L'Associació Espanyola de Pediatria i d'Atenció Primària (AEPAP) denuncia que més de 520.000 criatures no tenen ni pediatre ni metge assignat.

3

La revista *Time* celebra el centenari.

5

L'Hospital Clínic rep un ciberatac que afecta el servei d'urgències, els especialistes i cirurgia.

9

Oasis de la impunitud
dramatúrgia i direcció
Marco Layera
Teatro La Re-Sentida

El president xinès Xi Jinping és elegit per unanimitat per a un tercer mandat.

10

Com interpela Miller el públic d'avui?

David Selvas – Tots eren fills meus

A diferència del sentit amb què el llegia el públic de la seva època –quan hi havia altres models possibles de societat com el socialisme o el comunisme– ara ja no es creu en alternatives viables. Tots sabem que el model que ha vingut i ha triomfat, i amb què la gran majoria combreguem en un sentit o un altre, és el capitalisme. Aquesta obra té ara més sentit que mai, perquè ens pot fer reflexionar sobre l'únic model econòmic i social que hi ha i que donem per bo: o arreglem el capitalisme els que hi creiem o cap altra opció no és viable.

© Silvia Poch

© Maglio Pérez

L'obra es va estrenar a Alemanya i actualment va de gira. Creus que es converteix en un mirall de la violència que exerceixen les forces de seguretat en les diferents ciutats on es representa?

Marco Layera – Oasis de la impunitud

La nostra proposta planteja qüestions que no només són rellevants per al nostre país, per a la societat xilena, sinó que interpela totes aquelles democràcies que són capaces d'interrogar-se per la seva pròpia història. La gran pregunta és: com s'enfronta un estat que s'autoanomena democràtic al seu propi monopoli de la violència?

Crec que és un tema tabú per reflexionar, però que és present en l'actualitat i en el dia a dia. Fa poc, al Perú, l'Estat va exercir una violència inusitada cap als seus ciutadans. Què direm de l'Iran o de països del primer món com França o els Estats Units, països que es vanen de les seves democràcies? També d'Espanya mateix, que va viure una dictadura i una transició democràtica: com aquestes forces de seguretat –com a Xile, que també en va viure una d'una o altra manera estan lligades ideològicament a la dictadura i encara entenen la por i el terror com una forma d'adoctrinament i de control.

També tinc a la retina, l'any 2017, el referèndum a Catalunya. Encara tinc les imatges de les forces de seguretat apalissant persones adultes, gent gran. Estem parlant de països del primer món. Crec que les pràctiques de les forces de seguretat haurien de ser al centre del civisme i no a l'extrem de la brutalitat.

Anant un pas més enllà, des d'un punt de vista abolicionista, crec que hauríem de ser capaços de superar les institucions i els aparells estatals de violència. Perquè en última instància, la violència que experimenta la nostra societat moderna està indisolublement lligada a la qüestió del monopolí estatal de l'ús de la força. Recordem que la guerra és molt a la vora. I la guerra no la declaren els ciutadans, la declaren els estats.

14
Fracassa al Congrés la reforma de la llei mordassa.

16
François Macron aprova per decret la reforma laboral amb protestes massives al carrer.

Joe Biden autoritzà la prospecció de petroli a l'últim territori verge d'Alaska.

Mor l'empresari Félix Millet.

21
Escola de pensament: Denunciar
amb Xron (Chévere)

22
VOX perd la moció de censura presentada contra Pedro Sánchez, amb Ramón Tamames com a candidat alternatiu.

24
El bar Sidecar celebra 40 anys de la seva inauguració a la Plaça Reial.

27
Benjamin Netanyahu ajorna la polèmica llei de la reforma judicial per por del conflicte social a Israel.

28
Mor el compositor Ryuichi Sakamoto

29
Tot el que passarà a partir d'ara
dramaturgia Joan Yago direcció Glòria Balañà i Altimira

30
Donald Trump, imputat per subornar una actriu de cinema porno.

D'on va sorgir la idea de l'espectacle?

Glòria Balañà i Altimira – *Tot el que passarà a partir d'ara*

Va sorgir a partir d'experiències viscudes que tenen a veure amb la malaltia i la pèrdua. Volia parlar de què passa quan el món s'atura per l'arribada sobtada d'una malaltia. Quan la malaltia i la mort es fan presents a la teva vida i, de sobte, et sents finit, vulnerable, i l'ordre de les coses i el seu sentit es veuen alterats. Volia preguntar-me què passa quan un fet com aquest et fa turbar-te i replantejar-t'ho tot -la relació amb el temps, la relació amb la vida, amb la mort, la relació amb els fills i els éssers estimats- i parlar del que comporta conviure amb la malaltia, un càncer en aquest cas, i tot el que implica.

En origen, hi havia la idea de partir d'una història de ficció en què a la protagonista, una mare jove, li diagnostiquen un càncer terminal. Però treballant i evolucionant el punt de partida, de seguida va aparèixer la idea de canviar de perspectiva i, en lloc de parlar des de qui se'n va, vam voler parlar des del punt de vista del qui es queda, de qui perd un ésser estimat tan important com un pare o una mare quan encara és massa d'hora i en pateix l'absència.

Arran d'aquestes experiències properes, jo tenia molt present tres nens preadolescents d'un mateix curs que, en molt poc temps de diferència, van perdre el pare a causa d'un càncer. I va ser pensant en aquests nois, en com ho portarien, en tot allò que ja no podrien compartir amb ell, en tot allò que no podríen preguntar-li, que vaig creure interessant parlar des de la visió d'un adolescent per tractar un tema malauradament molt present, que ens afecta tant, i situar-lo precisament en un moment de la vida, l'adolescència, tan important per a la construcció de la identitat i tan fràgil alhora.

Vaig pensar també que podríem parlar amb testimonis i amb especialistes que, durant el procés de creació, ens ajudessin a comprendre millor i a acostar-nos amb respecte però sense por a una vivència així de dura.

I llavors vaig proposar-li la idea al Joan Yago, dramaturg, a qui agraeixo de cor que em digués que sí.

© Silvia Poch

© Silvia Poch

Kingdom
text i direcció
Anne-Cécile Vandalem
Das Fräulein
(Kompanie)
inspirat lliurement
en *Braguino*
de Clément Cogitore

© Christophe Engels

La teva trilogia posa en escena clans opositos, comunitats desintegrades. Com amplia aquesta darrera obra la teva recerca sobre la impossibilitat de conviure?

Anne-Cécile Vandalem – *Kingdom*

Aquesta comunitat que s'aïlla del món reproduceix les condicions d'una guerra alhora que es crea per buscar el contrari. La impossibilitat de viure en pau aquí va ligada a oposicions històriques fonamentals, com és la qüestió del territori, l'oposició natura-cultura, la relació amb el que és viu... Uns temes que ens remeten gairebé a la mitologia. És la guerra perpètua. Sempre penso en termes de trilogia, per a mi és una manera d'enquadrar. Volia treballar en el que s'anomena els *grans fracassos de la Humanitat*. No n'hi ha només tres, és clar... Quan jo era petita i vaig fer-me conscient del món on viuria, encara era possible creure en un futur. Actualment no puc dir als meus fills que el futur serà millor. M'he preguntat: entre les perspectives de la meva infantesa i el que va canviar després, què han estat fracassos? A *Tristesses* vaig voler tractar primer la im-

possibilitat de viure junts sota l'aspecte polític, després a *Arctique* la promesa ecològica davant del progrés i el seu fracàs absolut, i finalment aquí la incapacitat de construir un futur. He creat distopies, però també intento plantejar preguntes que ens puguin portar cap a una altra cosa, no només dir que tenim un mur al davant. Exploro la qüestió de la psicogenealogia no com una fatalitat, sinó per mostrar que en allò que portem d'arrel, en el nostre passat, s'hi amaguen potser noves possibilitats. No soc totalment pessimista, també intento amb els meus relats restablir la força. Veure i sentir aquesta història dona la possibilitat que ressoni i que ens porti més lluny. Intento donar potència a la ficció, retornar al relat una força que se suposa que supera el moment de la representació. I per a mi és la veritable potència del teatre, del cinema, això de sublimar una història. Aquest serà sempre el meu cavall de batalla.

50è aniversari de la primera trucada amb telefonia mòbil.

Finlàndia ingressa a l'OTAN després de 70 anys de neutralitat.

Apareixen a Twitter documents secrets de les forces americanes relacionats amb la guerra d'Ucraïna, compartits mesos abans a la xarxa social Discord.

One Song
Histoire(s) du Théâtre IV
idea i direcció
Miet Warlop
NTGent
& Irene Wool vzw

El cineasta Quentin Tarantino presenta el seu llibre *Reflexions sobre cinema* al Teatre Coliseum.

Mor Víctor Jou, cofundador de la sala Zeleste al carrer de l'Argenteria.
Mor Joan Bayén, el famós 'Juanito' del bar Pinotxo del Mercat de La Boqueria.

© Christophe Engels

© Michiel Devijver

© Michiel Devijver

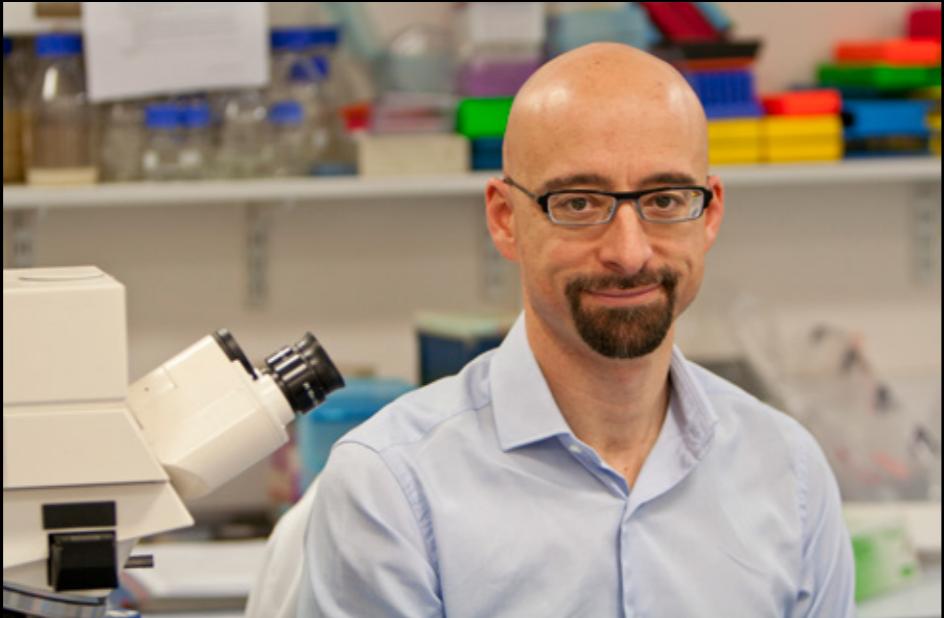
Aquest concert està format per una sola cançó, que es descontrueix des de tots els angles possibles.

Miet Warlop – *One Song*

Quan em demanen que produeixi la meva història del teatre, la meva resposta només pot trobar la inspiració en aquell rèquiem (*Sportband*) iniciat l'any 2005. Aquella obra s'ha convertit en "eterna" en la meva pràctica artística. Sempre hi torno, la revaloro, la transformo. El meu treball en el passat es troba amb el meu futur treball en el present de *One Song*. El moment en què la música es va convertir en part del meu treball visual va ser trencador, per a mi. Abans, les meves obres no tenien cap dimensió sonora i, de sobte, em vaig permetre acabar el silenci. Treballo les paraules com si fossin una escultura. La seva existència no és només horizontal, com un discurs d'un personatge al públic; formen part d'una cançó i prenen una tercera dimensió, alhora vertical i circular. Treballo en la manera com vibren i ressonen les paraules. *One Song* és una cursa contra el temps que es veu repetint sense parar una cançó que ha compost per a l'oasió Maarten Van Cauwenberghe. A l'escenari, es tracta de fer i refer contínuament, encara que això signifiqui arribar a un punt d'esgotament físic i moral, i arriscar-se al fracàs. La idea és intentar-ho una i altra vegada, tornar a començar de manera diferent cada vegada. Com a vida. M'he pres el temps de qüestionar la meva pròpia pràctica artística, i per descomptat que tinc el meu punt de vista personal al respecte, però també tinc en compte les diferents maneres com estem vinculats. M'agrada explorar "la meva" història del teatre contrastant-la amb la que em va passar abans. Els meus projectes no existeixen en el buit, formen part d'una reacció en cadena. Exploro línies de pensament i d'acció que es compensen, i hi afegeixo noves imatges per mantenir-ho tot en moviment. Diria que sempre estic explorant la meva solitud existencial i celebro la presència de l'altre així com en ploro l'absència. Tot això col·lectivament, amb els intèrprets i el públic. Sempre.

El teatre cura?

Per Salvador Macip
director dels Estudis de Ciències de la Salut de la UOC
i Catedràtic de Medicina Molecular
a la Universitat de Leicester

El teatre és màgic. És realitat i és ficció. Proper i remot. El teatre ens sacseja, ens remou, ens fa pensar, riure, plorar. Ens posa davant del mirall. Ens eleva per damunt dels nostres drames i ens transporta a universos desconeguts. Ens arrossega cap a un mar de sentiments que pot estar calmat o en plena tempesta. El teatre ens arriba a l'ànima. El teatre cura. Cura? Arribarà un dia que anirem al metge i ens receptarà una nit amb Shakespeare? Pot el teatre realment fer-nos passar els mals?

Fa uns anys que el que s'anomena prescripció social, és a dir, teràpies basades en activitats que el malalt pot fer en contacte amb la seva comunitat, ha començat a prendre rellevància com a complement als tractaments tradicionals, sobretot als països anglosaxons. Una sessió de dansa pot incentivar millor l'exercici que una subscripció a un gimnàs, i un club de lectura pot ser tan sanador com una sessió amb un psicòleg. Aquestes observacions han portat a definir el concepte d'art en salut: com integrar diverses disciplines artístiques en la pràctica clínica. Som encara a les beceroles del procés: caldrà fer molta feina per arribar a descobrir quin efecte real té l'art en la biologia del nostre cos.

El Lliure i la UOC ens hem associat per investigar-ho. Poques arts tenen la intensitat emotiva del teatre, que durant unes hores ens força a mutar-nos en uns personatges que l'autor ha somniat, fins que aconseguim que les seves vides siguin una mica les nostres. Aquest exercici de transferència beu del poder immens de la imaginació humana que, alhora, té una gran influència sobre la resta de l'organisme. Podem aprofitar l'experiència catàrtica de seure en silenci en una sala fosca, mentre els actors ens expliquen la seva història, per millorar l'estat de salut de la gent? Podem ensenyar les eines pròpies del teatre a algú que pateix, perquè així es relacioni millor amb la seva malaltia? Són preguntes que només pot respondre la ciència i que requereixen anàlisis rigoroses dissenyades amb cura si volem que els resultats ens permetin definir noves estratègies de salut.

El Lliure ens ha obert les portes molt generosament perquè mirem de resoldre aquests dubtes i així ha demostrat, una vegada més, que ciència i art han de ser aliats, que han de treballar junts per construir un món on les barreres enderrocades permetin veure nous horitzons als qui necessiten ajuda. Serà una feina llarga, plena de reptes, però també excitant i, esperem, molt fructífera.

12	15	16	17	18	24	25	26	27	28
Lectura fàcil versió lliure de la novel·la de Cristina Morales dramatúrgia i direcció Alberto San Juan	Esclata un nou conflicte violent al Sudan entre milicians paramilitars i l'exèrcit regular.	Alemanya tanca les tres últimes centrals nuclears.	L'Hospital de la Vall d'Hebron fa el primer trasplantament de pulmó del món amb un robot.	Escola de pensament: Enganyar amb Joan Fontcuberta	Exhumació de les restes de José Antonio Primo de Rivera, fundador de la Falange, a la basílica del Valle de Cuelgamuros (abans de <i>los Caídos</i>).	El Canal d'Urgell tanca per primer cop en 161 anys d'història per la sequera.	La mala dicció inspirat en <i>Macbeth</i> autoria Jordi Oriol direcció Xavier Albertí Indi Gest	Troben una novel·la inèdita de Manuel Vázquez Montalbán, la primera escrita per l'autor barceloní. Aprovada la primera Llei de l'Habitatge de l'Estat.	Artista resident Farewell, Petroleum! (1) idea i direcció Pau Masaló

Què t'agradaria transmetre al públic?

Alberto San Juan – Lectura fàcil

La meva primera aspiració quan faig teatre és que la gent que vingui a la convocatòria gaudeixi. El terme *gaudir* és molt ampli i poden cabre-hi moltes coses. Una paraula devaluada és *entreteniment*. Pot haver-hi un entreteniment absolutament apassionat i que remogui l'ànima i la consciència. Perquè crec que el més entretingut és la realitat, la vida en si mateixa. El més entretingut és asseure's al carrer a veure com passa la gent i escoltar les converses. M'agradaria que l'espectador visqués l'experiència d'abocar-se una estona a les vides d'unes persones i que amb això s'entretingués, entenent entreteniment com una experiència vital.

© Luz Soria

© Luz Soria

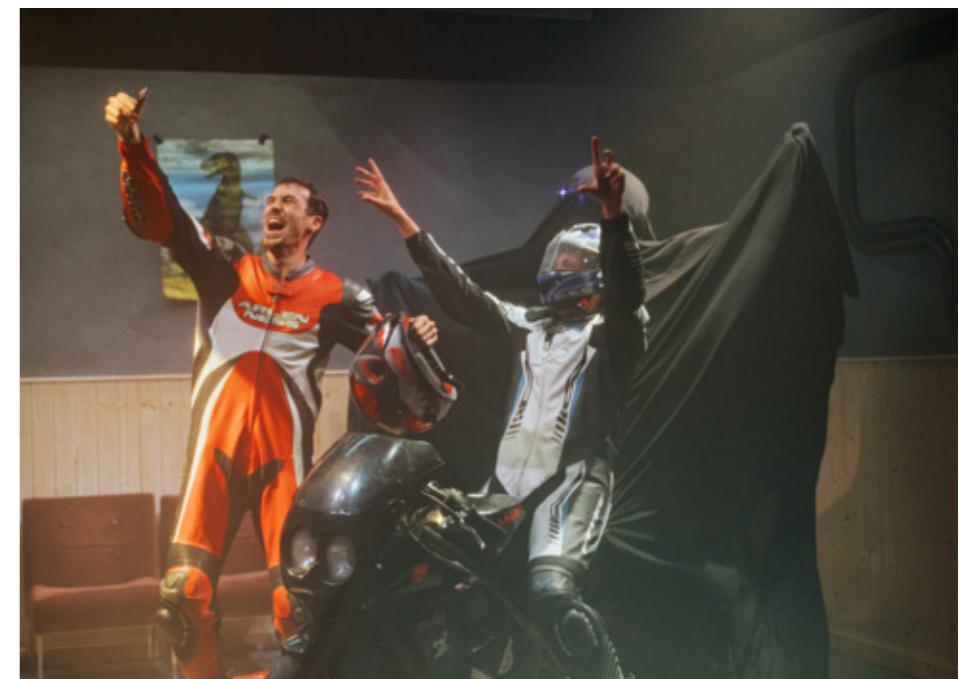
© Luz Soria

ARTISTA RESIDENT Com plantegeu la vostra proposta?

Pau Masaló – Farewell, Petroleum!

Farewell, Petroleum!, que és el projecte que desenvolupem dins el programa d'Artista resident aquí al Lliure, té la intenció d'abordar imaginaris de futur sobre com serà el món un cop els combustibles fòssils desapareguin i ja no sigui la principal font d'energia de la humanitat. I ho planteja d'una manera lúdica. No pretenem fer espectacles que siguin didàctics o amb testimonis reals, sinó abordar la temàtica des d'un vessant lúdic perquè, les conseqüències, tots les coneixem. Sabem que és inevitable, que acabarà passant. Per tant, el que proposem són imaginaris poètics per abordar el tema i no caure tampoc en la decepció, en la frustració, en la por, sinó aportar-hi una visió una mica més brillant, si es vol.

© Silvia Poch

© Luz Soria

© Silvia Poch

ABRIL	MAIG								
29	1	2	3	5	6	9	13	16	18
Senadors republicans de Carolina del Nord i Nebraska impedeixen amb el seu vot dues lleis antiabortistes.	Científics dels EUA lleixeixen la ment fent servir la ressonància magnètica, segons un experiment publicat per la revista <i>Nature Neuroscience</i> .	Vaga dels guionistes de Hollywood.	Comença l'operació de retirada de les pintures del Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat, encarregades durant la dictadura de Primo de Rivera.	L'OMS declara la fi de l'alerta de salut pública mundial per la COVID.	Coronació del rei Carles III d'Anglaterra.	Escola de pensament: Documentar amb Alba Sotorra	Pallassos a la plaça Forofos Trio Popetin	Escena pilot La ciutat és nostra direcció Carla Rovira	Les amistats perilloses de Pierre Choderlos de Laclos adaptació i direcció Carol López
						14		El Barça guanya la lliga.	

© Silvia Poch

Quina mirada fas dels personatges femenins?

Carol López – *Les amistats perilloses*

Crec que l'autor era feminista, no en va té un discurs sobre l'educació de les dones en què ja apostava per la idea que les dones vivien esclaves dels homes, i les instigava a fer la revolució si volien alliberar-se'n. El personatge de Merteuil és molt avançat a la seva època, tractant-se d'un personatge femení. He reforçat la mirada sobre seu i he modificat el destí final del personatge de Cécile, que acaba tancant-se en un convent a l'original i això em semblava indefensable des d'avui dia.

© Arnau Macià

ESCENA PILOT

De quina manera *La ciutat és nostra* ha estat un procés de creació col·lectiva? Quina veu té l'alumnat en la proposta? I com has viscut com a creadora aquest procés col·lectiu amb adolescents?

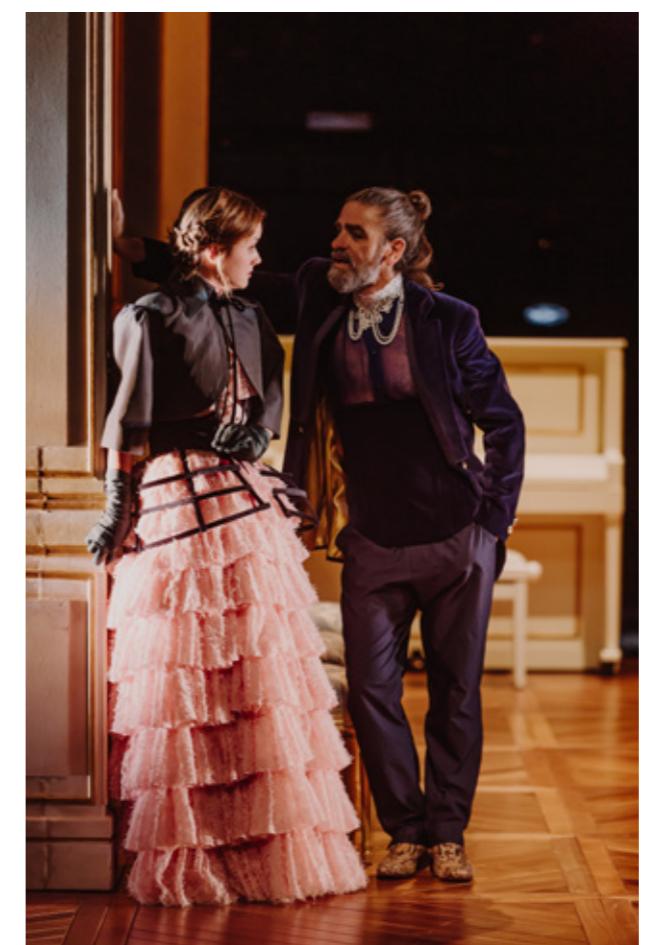
Carla Rovira – Escena pilot: *La ciutat és nostra*
La creació col·lectiva parteix d'un diàleg amb l'alumnat sobre el seu barri i les seves peculiaritats. A partir d'aquí, sorgeixen diversos temes: on es relacionen amb les amistats, a quines franges del dia passen por, quines zones els agraden o com era el seu barri abans i ara. La dramatúrgia s'ha anat configurant a mesura que cada grup ha anat definint els propis interessos. És clar que la pandèmia ha canviat la relació que tenen amb la ciutat, i també les seves identitats. Hem procurat treballar des de l'interès del grup i sobre el que els ve de gust explicar al món de la seva ciutat i de com l'experimenten. El procés ha estat fàcil i meravellós. Ha estat un diàleg interessantíssim i esperem que sentin que *La ciutat és nostra* parla de les seves vides i fa palesa la seva opinió.

© Silvia Poch

© Silvia Poch

© Silvia Poch

24

Companyia resident
Desert
creació Atresbandes

26

Residències creatives
d'intercanvi
Cantus Gestualis #2:
Behind the scenes
de Nico Jongen
While We Are Here
de Lisa
Vereertbrugghen

28

Eleccions municipals
i autonòmiques.

30

Artistes EN
RESIDÈNCIA
Un dia, jo
creació
Marina Congost

7

Companyia resident
Aspecte global d'una
qüestió
direcció Atresbandes

14

ProCarlota
Jornades professionals
del Programa
de residències

16

Artista resident
Ciutat dormitori
dramatúrgia
Pau Masaló Llorà
i Irena Visa
direcció
Pau Masaló Llorà

COMPANYIA RESIDENT

Què ha significat per a vosaltres ser companyia resident del Teatre Lliure?

Atresbandes - Desert

Arriba en un moment interessant per a la companyia. Fa dotze anys que estem junts, hi ha alguna cosa com de consolidació a la ciutat. Potser els nostres primers anys vam créixer però sobretot fora de Barcelona. Havíem tingut ajut del TNT i a Anglaterra, i tenir un mes d'exhibició al Teatre Lliure de Barcelona era molt important per a nosaltres. I també vam plantejar aquesta residència per fer una constel·lació dels últims espectacles o treballs que havíem presentat, no només per generar una cosa nova. Per intentar mostrar què som o què hem estat en aquests últims de creació relacionada amb el Lliure. És interessant que es puguin veure, per exemple, tres de les últimes feines que hem fet en aquest darrer any i mig o dos anys. I això és una cosa que potser no hauríem tingut l'oportunitat de fer a Barcelona amb aquestes condicions i en aquesta temporalitat.

© Silvia Poch

ARTISTES EN RESIDÈNCIA

Un dia, jo parteix dels orígens i la biografia del propi alumnat. Com creus que formarà part de la teva biografia aquest projecte?

Marina Congost - Un dia, jo

Ha estat molt bonic poder crear amb aquest grup de joves. Em fascina el moment vital en el qual són i tinc ganes de seguir treballant amb aquest col·lectiu. M'interessa la seva mirada i la seva veu, és important que tinguin representació al teatre, són el futur i és urgent que puguin sumar-se al debat. A més, el punt de partida biogràfic ha agafat molt de pes i he trobat una línia de treball que em serà útil per als propers projectes. Continuaré reivindicant, deformant i transgredint històries reals en pro d'una veritat més gran o per qüestionar els relats hegémònics.

Per a què serveix la ficció?

resposta del programa d'intel·ligència artificial ChatGPT a la pregunta: Quina importància té la ficció per a la societat actual i futura?

1. Expansió de la ment: La ficció i la imaginació ens permeten expandir els nostres horitzons mentals més enllà de la realitat tangible. A través de la lectura de novel·les, cinema, videojocs i altres formes d'expressió artística, podem explorar mons imaginaris, perspectives diferents i conceptes abstractes. Això ens ajuda a desenvolupar la nostra capacitat de pensament crític, creativitat i empatia.
2. Reflexió sobre la condició humana: La ficció ens ofereix l'oportunitat de reflexionar sobre la condició humana i explorar temes profunds com l'amor, la mort, la moralitat i la identitat. A través de personatges i situacions fictícies, podem analitzar i comprendre millor les nostres pròpies emocions, valors i dilemes. Això ens ajuda a desenvolupar una consciència més gran de nosaltres mateixos i del món que ens envolta.
3. Empoderament i escapisme: La ficció i la imaginació ens permeten escapar de la realitat per un moment i submergir-nos en altres universos i experiències. Aquesta capacitat d'escapisme pot ser un recurs valuós per alleujar l'estrés, trobar entreteniment i descansar de les preocupacions diàries. A més, la ficció pot ser empoderadora en presentar models de personatges inspiradors i narratives que desafien les normes establertes, cosa que ens ajuda a imaginar i buscar noves possibilitats a les nostres vides.
4. Comunicació i empatia: La ficció té el poder de connectar les persones mitjançant històries compartides. Ens permet comunicar-nos i transmetre idees, emocions i valors de manera poderosa i accessible. En llegir una novel·la o veure una pel·lícula, podem connectar-nos amb les experiències i perspectives de personatges ficticis, cosa que ens ajuda a desenvolupar empatia cap als altres. Aquesta capacitat de comprensió empàtica és essencial per fomentar la cooperació i la tolerància en una societat diversa.
5. Inspiració i innovació: La ficció i la imaginació han estat fonts d'inspiració per a nombrosos avanços i descobriments a diverses àrees, des de la ciència i la tecnologia fins a l'art i la literatura. Les idees i conceptes imaginatius presents a la ficció poden estimular la creativitat i la innovació en la vida real. A més, les visions futuristes de la ciència-ficció, per exemple, han influït en el desenvolupament de tecnologies i han plantejat preguntes ètiques i filosòfiques importants sobre l'impacte de la ciència i la tecnologia a la societat.

Col·laboradors

entitat concertada amb

membre de

amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

Teatreliure

teatreliure.com